

Czwartek, 13 lutego 2020 r.

P9_TA(2020)0037

Praca dzieci w kopalniach na Madagaskarze**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2020 r. w sprawie pracy dzieci w kopalniach na Madagaskarze (2020/2552(RSP))**

(2021/C 294/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Madagaskaru, w szczególności z 9 czerwca 2011 r.⁽¹⁾ i z 16 listopada 2017 r.⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Deklarację praw dziecka (deklarację genewską) z 1924 r. oraz jej przyjęcie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 1959 r.,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie praw dziecka,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, w którym za jeden z celów UE wyraźnie uznaje się propagowanie praw dziecka w sprawach wewnętrznych i zewnętrznych,
- uwzględniając Konwencję nr 138 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z dnia 6 czerwca 1973 r. oraz Konwencję nr 182 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z dnia 1 czerwca 1999 r.,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny system certyfikacji własnej w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw odpowiedzialnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka⁽³⁾ (rozporządzenia w sprawie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”),
- uwzględniając Konwencję o prawach dziecka,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. dotyczące pracy dzieci,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka: wdrażanie ram ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa” z 2011 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 25 lipca 2019 r., w której ogłoszono rok 2021 Międzynarodowym Rokiem Walki z Pracą Dzieci,

⁽¹⁾ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 129.

⁽²⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 58.

⁽³⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 371.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

Czwartek, 13 lutego 2020 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2019 r. pt. „Budowanie zrównoważonej Europy do 2030 r.”⁽⁵⁾,
  - uwzględniając wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, łącznie z wszystkimi załącznikami i dodatkami;
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie wdrażania zaleceń Parlamentu z 2010 r. w sprawie norm społecznych i środowiskowych, praw człowieka i odpowiedzialności biznesu⁽⁶⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wpływu międzynarodowych i unijnych politycznych strategii handlowych na globalne łańcuchy wartości⁽⁷⁾,
  - uwzględniając wytyczne ONZ z 2011 r. dotyczące biznesu i praw człowieka,
  - uwzględniając komentarz ogólny nr 24 (2017) Komitetu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych ONZ w sprawie zobowiązań państw w ramach Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych w kontekście działalności gospodarczej (E/C.12/GC/24),
  - uwzględniając zasady w zakresie praw dziecka i przedsiębiorczości, opracowane przez UNICEF,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie UE i odpowiedzialnych globalnych łańcuchów wartości,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw za poważne naruszenia praw człowieka w państwach trzecich⁽⁸⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie międzynarodowej federacji Terre des Hommes z listopada 2019 r. pt. „Praca dzieci w sektorze wydobywania miki na Madagaskarze”⁽⁹⁾,
  - uwzględniając art. 26 umowy z Kotonu,
  - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 32 Konwencji ONZ o prawach dziecka „Państwa-Strony uznają prawo dziecka do ochrony przed wyzyskiem ekonomicznym, przed wykonywaniem pracy, która może być niebezpieczna lub też może kolidować z kształceniem dziecka, bądź może być szkodliwa dla zdrowia dziecka lub jego rozwoju fizycznego, umysłowego, duchowego, moralnego czy społecznego”;
- B. mając na uwadze, że Konwencja ONZ o prawach dziecka, ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, jest jednym z najpowszechniej ratyfikowanych międzynarodowych traktatów o prawach człowieka i ustanawia jasne zobowiązania prawne w zakresie propagowania, ochrony i przestrzegania praw każdego dziecka znajdującego się w ich jurysdykcji;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska zobowiązała się do propagowania i ochrony praw dziecka w swoich działaniach wewnętrznych i zewnętrznych oraz do działania zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym z postanowieniami Konwencji ONZ o prawach dziecka i jej protokołów fakultatywnych⁽¹⁰⁾;
- D. mając na uwadze, że w Karcie zapisano wymóg, aby we wszystkich działaniach UE traktować priorytetowo nadrzędny interes dziecka, oraz zakaz pracy dzieci, poprzez ustalenie minimalnego wieku dopuszczenia do zatrudnienia, który nie może być niższy niż minimalny wiek ukończenia szkoły, a także stwierdzenie, że młodym ludziom dopuszczonym do pracy należy zapewnić warunki odpowiednie do ich wieku oraz ochronę przed wyzyskiem ekonomicznym i przed wszelką pracą, która może zaszkodzić ich bezpieczeństwu, zdrowiu albo rozwojowi fizycznemu, psychicznemu, moralnemu czy społecznemu lub zakłócić ich edukację;

⁽⁵⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/41693/se-st14835-en19.pdf>

⁽⁶⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 33.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 125.

⁽⁹⁾ https://www.terredeshommes.nl/sites/tdh/files/visual_select_file/tdh_mica_madagascar_rapport.pdf

⁽¹⁰⁾ Artykuł 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Czwartek, 13 lutego 2020 r.

- E. mając na uwadze, że w art. 12 Konwencji ONZ o prawach dziecka i w art. 24 Karty zapisano obowiązek poszanowania prawa dziecka do bycia wysłuchanym i do tego, by jego poglądy w sprawach, które go dotyczą, były brane pod uwagę stosownie do jego wieku i dojrzałości;
- F. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do wdrożenia Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i do osiągnięcia jej celów, w tym celu zrównoważonego rozwoju nr 8.7, który wymaga podjęcia natychmiastowych i skutecznych środków, by wyeliminować pracę przymusową, współczesne formy niewolnictwa i handel ludźmi, by zakazać najgorszych form pracy dzieci, w tym werbowania dzieci i wykorzystywania ich jako żołnierzy, oraz by zlikwidować te zjawiska, a do 2025 r. wyeliminować pracę dzieci we wszystkich jej formach⁽¹¹⁾;
- G. mając na uwadze, że około 152 mln dziewcząt i chłopców w wieku od 5 do 17 lat na całym świecie musi pracować⁽¹²⁾, a najwyższy odsetek pracujących dzieci żyje w krajach najsłabiej rozwiniętych; mając na uwadze, że regiony o najwyższej liczbie ofiar pracy dzieci na świecie to Afryka – 72,1 mln oraz Azja i Pacyfik – 62,1 mln; mając na uwadze, że rolnictwo, usługi i przemysł, w tym górnictwo, to trzy główne sektory, w których zatrudnia się dzieci; mając na uwadze, że mimo pewnych postępów w ograniczaniu pracy dzieci MOP szacuje, że jeśli utrzyma się obecne tempo spadku, do 2025 r. nadal pracować będzie 121 mln chłopców i dziewcząt;
- H. mając na uwadze, że art. 3 lit. d) Konwencji nr 182 Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1999 r. dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci określa niebezpieczną pracę dzieci jako „pracę, która ze względu na swój charakter lub okoliczności, w których jest prowadzona, może zagrażać zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności dzieci”; mając na uwadze, że Madagaskar ratyfikował wszystkie najważniejsze traktaty międzynarodowe dotyczące pracy dzieci, w tym Konwencję o prawach dziecka (i jej dwa protokoły fakultatywne), konwencję nr 138 MOP dotyczącą najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz konwencję nr 182 MOP dotyczącą najgorszych form pracy dzieci; mając na uwadze, że rząd opracował krajowy plan walki z pracą dzieci na Madagaskarze we współpracy między innymi z międzynarodowymi organizacjami pracodawców i pracowników; mając na uwadze, że te zobowiązania i środki nie przynoszą rzeczywistych rezultatów w praktyce;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z definicją pracy dzieci Międzynarodowej Organizacji Pracy nie każdą pracę wykonywaną przez dzieci należy klasyfikować jako pracę dzieci, którą trzeba wyeliminować; mając na uwadze, że udział dzieci lub nastolatków w pracy, która nie wpływa negatywnie na ich zdrowie i rozwój indywidualny ani nie koliduje z nauką szkolną, jest ogólnie uznawany za zjawisko pozytywne; mając na uwadze, że w Agendzie 2063 Unii Afrykańskiej oraz podpisanym niedawno dziesięcioletnim planie zwalczania pracy dzieci, pracy przymusowej, handlu ludźmi i współczesnego niewolnictwa w Afryce (2020–2030) państwa afrykańskie zobowiązały się do wyeliminowania wszelkich form pracy dzieci na tym kontynencie zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju 8.7 zawartym w Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;
- J. mając na uwadze, że wśród najgorszych form pracy dzieci najliczniejszą kategorią jest niebezpieczna praca, która dotyczy około 73 milionów dzieci w wieku od 5 do 17 lat, pracujących w niebezpiecznych warunkach w wielu sektorach, w tym w górnictwie⁽¹³⁾; mając na uwadze, że w 2018 r. pracowało 47 % dzieci malgaskich w wieku od 5 do 17 lat, w tym około 86 000 w górnictwie⁽¹⁴⁾; mając na uwadze, że górnictwo to sektor, w którym odsetek ofiar śmiertelnych wśród dzieci jest najwyższy i wynosi średnio 32 zgony na 100 000 dzieci w wieku od 5 do 17 lat;
- K. mając na uwadze, że Madagaskar zajmuje piąte miejsce wśród państw o największej liczbie dzieci nieuczęszczających do szkoły⁽¹⁵⁾; mając na uwadze, że u połowy dzieci malgaskich w wieku poniżej pięciu lat występuje zahamowanie wzrostu, a tylko 13 % ma dostęp do elektryczności⁽¹⁶⁾; mając na uwadze, że 74 % mieszkańców Madagaskaru żyje poniżej krajowej granicy ubóstwa, a 80 % mieszka na obszarach wiejskich⁽¹⁷⁾; mając na uwadze, że trzy czwarte mieszkańców żyje za mniej niż 1,9 dolara dziennie; mając na uwadze, że według UNICEF-u tylko 30 % dzieci malgaskich ma dostęp do szkoły podstawowej; mając na uwadze, że edukacja ma kluczowe znaczenie w zapobieganiu pracy dzieci i życiu na ulicy, gdzie mogą paść ofiarą handlu ludźmi i wyzysku;

⁽¹¹⁾ Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, dokument ONZ A/RES/70/1, 2015. Dostępny na stronie internetowej: https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽¹²⁾ Globalne szacunki dotyczące pracy dzieci: wyniki i tendencje 2012–2016, MOP, 2017. https://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_575499/lang-en/index.htm

⁽¹³⁾ <https://www.ilo.org/ipecc/facts/WorstFormsofChildLabour/Hazardouschildlabour/lang-en/index.htm>

⁽¹⁴⁾ INSTAT/UNICEF, Madagascar 2018, Travail des enfants [Praca dzieci], Multiple Indicator Cluster Surveys (MICS), prezentacja PowerPoint.

⁽¹⁵⁾ Strona internetowa Banku Światowego, School Enrolment, Primary [Nauka szkolna, szkoły podstawowe], <https://data.worldbank.org/indicator/SE.PRM.ENRR?locations=MG>.

⁽¹⁶⁾ Strona internetowa Banku Światowego, Where We Work, Madagascar, „Overview” [Gdzie pracujemy, Madagaskar, przegląd], <https://www.worldbank.org/en/country/madagascar/overview>.

⁽¹⁷⁾ Ministerstwo gospodarki i planowania, krajowy plan rozwoju społecznego, RNDH nr 6, 2018, <https://bit.ly/2IWdx8o>.

Czwartek, 13 lutego 2020 r.

- L. mając na uwadze, że Madagaskar zajmuje trzecie miejsce wśród eksporterów miki i że eksport ten przyniósł w 2017 r. 6,5 mln USD, a Madagaskar należy także do państw, w których występuje największe ryzyko naruszenia praw dziecka w kopalniach miki, obok Indii, Chin, Sri Lanki, Pakistanu i Brazylii;
- M. mając na uwadze, że nazwą mika określa się grupę różnych minerałów wykorzystywanych w elektronice i motoryzacji, a także w wielu wyrobach, od farb po środki poprawiające właściwości gleby i od kosmetyków po smartfony;
- N. mając na uwadze, że według szacunków w kopalniach miki na Madagaskarze pracuje 11 000 dzieci; mając na uwadze, że większość z nich pracuje w trzech południowych prowincjach: Anosy, Androy i Horombe, gdzie u dzieci odnotowuje się gorsze wyniki zdrowotne, a także gorsze odżywienie i rozwój edukacyjny;
- O. mając na uwadze, że w kopalniach miki na Madagaskarze dzieci pracują w ciężkich i niebezpiecznych warunkach, cierpią na bóle pleców, ból głowy spowodowany wysoką temperaturą oraz brakiem wody i niedostatkami tlenu w kopalniach, bóle mięśni wywołane powtarzalną i ciężką pracą polegającą na przenoszeniu znacznych ładunków, częsty kaszel i trudności w oddychaniu spowodowane występowaniem bardzo drobnego pyłu miki w kopalniach i zakładach przetwórczych oraz w ich okolicy, a ponadto grozi im śmierć w wyniku zawału w kopalni lub osuwania się ziemi; mając na uwadze, że władze Madagaskaru nie są w stanie zapewnić wielu społecznościom górniczym odpowiedniego dostępu do służby zdrowia, edukacji i czystej wody pitnej;
- P. mając na uwadze, że do pierwotnych przyczyn zjawiska pracy dzieci należą: ubóstwo, migracja, wojna lub zniszczenie środowiska i zmiana klimatu, brak dostępu do edukacji dobrej jakości, brak godnych miejsc pracy dla rodziców, brak ochrony socjalnej i norm socjalnych; mając na uwadze, że rozwiązanie problemu pracy dzieci wymaga zatem wieloaspektowego podejścia i analizy wzorców pracy dzieci w danym kontekście;
- Q. mając na uwadze, że Madagaskar zajmuje jedno z najniższych miejsc pod względem wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (w 2017 r. zajął 161. miejsce spośród 189), według wskaźnika ubóstwa wielowymiarowego (MPI) 57 % mieszkańców tego kraju żyje w głębokim, wielowymiarowym ubóstwie, a w marcu 2019 r. 1,3 mln osób na Madagaskarze dotkliwie odczuwało brak bezpieczeństwa żywnościowego⁽¹⁸⁾; mając na uwadze, że praca dzieci wskazuje na występowanie wzajemnie zaogniających się czynników, w tym ubóstwa, nierówności i braku dostępu do podstawowych usług socjalnych; mając na uwadze, że praca dzieci nie można zatem rozpatrywać w izolacji;
- R. mając na uwadze, że na system opodatkowania sektora miki na Madagaskarze składa się szereg złożonych uzgodnień, a stopa opodatkowania eksportu jest stosunkowo niska i nie zawsze przynosi bezpośrednie korzyści społecznościom górniczym; mając na uwadze, że wydano zaledwie 40 pozwoleń eksportowych, co sugeruje, że zdecydowana większość wydobycia miki jest nielegalna i odbywa się w nieregulowanych zakładach rzemieślniczych o niepewnych warunkach pracy; mając na uwadze, że wzrost eksportu w połączeniu ze znacznym spadkiem ceny za tonę zwiększył ryzyko wyzysku pracowników;
- S. mając na uwadze, że plan działania Unii Europejskiej na rzecz demokracji i praw człowieka na lata 2015–2019 ma przynieść rozwiązanie problemu pracy dzieci, w tym przez wspieranie „krajów partnerskich w celu promowania, ochrony i przestrzegania praw dziecka, ze szczególnym naciskiem na prawa społeczne i gospodarcze, takie jak prawo do nauki, opieki zdrowotnej i odżywiania, ochrony socjalnej, oraz na zwalczanie najgorszych form pracy dzieci, zawsze w najlepszym interesie dziecka”⁽¹⁹⁾;
- T. mając na uwadze, że w komentarzu ogólnym nr 16 Komitetu Praw Dziecka „uzna[no], że zadania i obowiązki dotyczące poszanowania praw dzieci nie dotyczą w praktyce wyłącznie państw i państwowych służb i instytucji, dotyczą natomiast również podmiotów prywatnych i przedsiębiorstw”, i dodano, że „wszystkie przedsiębiorstwa muszą wywiązywać się z obowiązków dotyczących praw dziecka, a państwa muszą to zapewnić”;

⁽¹⁸⁾ OCHA, Madagascar, Aperçu de la situation humanitaire [Przegląd sytuacji humanitarnej], marzec–kwiecień 2019 r., <https://tinyurl.com/y4z3zrbo>.

⁽¹⁹⁾ Rada Unii Europejskiej, 2015, Plan działania Unii Europejskiej na rzecz demokracji i praw człowieka na lata 2015–2019. Działanie 15.b https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_en_2.pdf

Czwartek, 13 lutego 2020 r.

- U. mając na uwadze, że Ursula von der Leyen, przewodnicząca Komisji Europejskiej, zobowiązała się do stosowania polityki zerowej tolerancji wobec pracy dzieci w umowach handlowych zawieranych przez UE⁽²⁰⁾ oraz wezwała kandydatkę na wiceprzewodniczącą ds. demokracji i demografii Dubravkę Šuicę do opracowania pełnej strategii praw dziecka⁽²¹⁾;
- V. mając na uwadze, że w ostatnich latach UE zaczęła przyjmować przepisy mające zwiększyć odpowiedzialność przedsiębiorstw oraz włączyć elementy należytej staranności w dziedzinie praw człowieka do przepisów, w tym do rozporządzenia UE w sprawie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami oraz do dyrektywy UE w sprawie ujawniania informacji niefinansowych; mając na uwadze, że państwa członkowskie zaczęły przyjmować przepisy krajowe służące temu samemu celowi, takie jak brytyjska ustawa o współczesnych formach niewolnictwa, francuska ustawa o obowiązku dochowania należytej staranności przez przedsiębiorstwa wielonarodowe, holenderska ustawa o dochowaniu należytej staranności w odniesieniu do pracy dzieci, niemiecki i włoski krajowy plan działań służących wdrożeniu wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka; mając na uwadze, że Komisja ogłosiła, że zamierza szukać metod zwiększenia przejrzystości w całym łańcuchu dostaw, w tym z wykorzystaniem obowiązku dochowania należytej staranności;
- W. mając na uwadze, że w rezolucji z 2010 r. Parlament wezwał Komisję, by rozważyła wprowadzenie zakazu przywozu do UE produktów powstałych z wykorzystaniem pracy dzieci, i ponowił ten apel w rezolucji z 2016 r., w której wezwał „do przedstawienia zrównoważonej i realistycznej inicjatywy ustawodawczej”, obejmującej takie środki jak oznakowanie „wyprodukowane bez udziału pracy dzieci” oraz zakaz przywozu towarów powstałych z wykorzystaniem pracy dzieci;
1. zdecydowanie potępia niedopuszczalne korzystanie z pracy dzieci we wszelkich jego postaciach;
  2. wyraża głębokie zaniepokojenie wielką liczbą dzieci pracujących w kopalniach malgaskich oraz naruszaniem praw tych dzieci; przypomina władzom Madagaskaru, że mają obowiązek strzec praw dziecka oraz gwarantować dzieciom bezpieczeństwo i integralność;
  3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że eliminacja pracy dzieci należy do priorytetów nowej Komisji, i zwraca się do niej o szczegółowe poinformowanie, jak zamierza rozwiązać problem pracy dzieci za pomocą polityki, prawodawstwa i finansowania ze środków UE, w tym z wykorzystaniem nowych inicjatyw;
  4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa Komisja zobowiązała się do przedstawienia nowej kompleksowej strategii na rzecz praw dziecka, i wzywa Komisję do zagwarantowania, by taka strategia przyczyniła się do wyeliminowania podstawowych przyczyn pracy dzieci i jej najgorszych form; wzywa UE do zagwarantowania, że poszanowanie praw człowieka, w tym zwalczanie pracy i wyzysku dzieci, będzie nadal istotnym elementem dialogu politycznego z Madagaskarem;
  5. wyraża zadowolenie, że państwa członkowskie podkreśliły potrzebę przyspieszenia działań zarówno w obrębie Unii Europejskiej, jak i poza nią, aby urzeczywistnić wizję i osiągnąć cele oenztowskiej Agendy 2030⁽²²⁾; potwierdza pilną potrzebę skutecznego zajęcia się kwestią naruszania praw człowieka przez korporacje transnarodowe; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje dotyczące wiążącego układu ONZ w sprawie korporacji międzynarodowych i praw człowieka; ponownie wzywa Komisję i państwa członkowskie do konstruktywnego zaangażowania się w te negocjacje oraz do odgrywania aktywnej roli i przyczynienia się do opracowania konkretnych propozycji, obejmujących dostęp do środków odwoławczych; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, by upoważniły Komisję do aktywnego udziału w negocjacjach;
  6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE podjęła pewne kroki w celu opracowania wiążących przepisów w dziedzinie należytej staranności przedsiębiorstw w konkretnych sektorach, w których istnieje wysokie ryzyko naruszeń praw człowieka, takich jak sektory drewna i minerałów z regionów ogarniętych konfliktami; zauważa, że również niektóre państwa członkowskie opracowały przepisy, takie jak francuska ustawa o obowiązku dochowania należytej staranności spoczywającym na przedsiębiorstwach wielonarodowych oraz niderlandzka ustawa o dochowaniu należytej staranności w odniesieniu do pracy dzieci; zauważa także, że UE opracowała szereg inicjatyw mających na celu propagowanie należytej staranności, a Parlament Europejski w kilku rezolucjach wezwał UE do opracowywania wiążących przepisów w tej dziedzinie;

⁽²⁰⁾ Unia, która mierzy wyżej. Mój program dla Europy, opracowany przez kandydatkę na przewodniczącą Komisji Europejskiej Ursulę von der Leyen. Wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej (2019-2024). Dostępny na stronie internetowej https://ec.europa.eu/commission/sites/betapolitical/files/political-guidelines-next-commission_en.pdf

⁽²¹⁾ Ursula von der Leyen, przewodnicząca-elekt Komisji Europejskiej Pismo określające zadania Dubravki Šuicy, kandydatki na wiceprzewodniczącą ds. demokracji i demografii. 10 września 2019 r. Dostępny na stronie internetowej: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/mission-letterdubravka-suica_en.pdf

⁽²²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/41693/se-st14835-en19.pdf>

Czwartek, 13 lutego 2020 r.

7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z różnymi sektorami, aby zapewnić skuteczne monitorowanie poszczególnych łańcuchów dostaw i w ten sposób zapobiegać pojawianiu się na rynkach UE produktów i usług związanych z pracą dzieci; ponawia apel o harmonizację i wzmocnienie kontroli importu i łańcucha dostaw, w tym za pomocą działań służących wprowadzeniu wiążących zasad należytej staranności i wdrożenia standardów OECD;

8. przypomina, że górnictwo należy do sektorów, w których występuje największe ryzyko naruszania praw pracowników; odnotowuje, że w styczniu 2021 r. zacznie obowiązywać rozporządzenie w sprawie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami, a do stycznia 2023 r. Komisja ma przedstawić Parlamentowi sprawozdanie z jego wdrożenia; uważa, że w przeglądzie należy uwzględnić wpływ rozporządzenia w terenie i ocenić możliwość objęcia jego zakresem minerałów takich jak mika;

9. wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z Madagaskarem, aby pomóc mu w przyjęciu i wdrożeniu przepisów, strategii, budżetów i programów działania, które przyczyniłyby się do korzystania w pełni z wszystkich praw przysługujących każdemu dziecku, w tym pracującym dzieciom, a także do poprawy warunków pracy osób pracujących w górnictwie; wzywa delegaturę UE na Madagaskarze, aby nadal uważnie śledziła sytuację w zakresie praw dziecka w tym kraju;

10. podkreśla, że ważne jest, aby wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 odzwierciedlały zobowiązanie UE do eliminacji ubóstwa i likwidacji najgorszych form pracy dzieci oraz do wyeliminowania do 2025 r. pracy dzieci, między innymi na Madagaskarze ⁽²³⁾, zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju i w ramach czasowych oenztetowskiej Agendy 2030 ⁽²⁴⁾; wzywa rząd Madagaskaru do pełnego wykonania zobowiązań wynikających z konwencji MOP nr 182 dotyczącej najgorszych form pracy dzieci i nr 138 w sprawie minimalnego wieku dopuszczenia do zatrudnienia, zwłaszcza przez zwiększenie zdolności finansowej do monitorowania i kontrolowania warunków pracy i życia pracowników kopalń oraz, w szerszym ujęciu, przez zapewnienie odpowiedniego dostępu do podstawowej edukacji, opieki zdrowotnej, infrastruktury sanitarnej i wody pitnej; wzywa rząd Madagaskaru, aby chronił prawa dziecka i dążył do eliminacji pracy dzieci;

11. wzywa Komisję do poruszenia z Madagaskarem problemu wykorzystywania pracy dzieci przez mańgaskie firmy górnicze, aby upewnić się, że żadna część ich produkcji nie trafia bezpośrednio ani pośrednio do UE;

12. ~~podkreśla, że koniecznie należy dopilnować, by w wyniku pogłębienia~~ apeluje o zreformowanie umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Madagaskarem i innymi partnerami z Afryki Wschodniej i Południowej, tak by znalazł się w niej solidny rozdział poświęcony handlowi i zrównoważonemu rozwojowi, przewidujący poszanowanie uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym standardów w zakresie praw pracowniczych, w tym zwalczanie pracy dzieci;

13. wzywa wszystkie unijne i międzynarodowe przedsiębiorstwa do przestrzegania zasad uczciwego handlu oraz etycznego pozyskiwania towarów i surowców;

14. zaleca stosowanie w przyszłości rozporządzenia w sprawie Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) w kontekście zwalczania pracy dzieci, w tym w obszarze włączenia społecznego i rozwoju społecznego, co zapewni inwestycje UE w edukację, zdrowie, żywność, ochronę socjalną i ogólne wzmocnienie systemów ochrony dzieci;

15. wzywa Komisję i delegatury UE do zapewnienia konstruktywnych konsultacji z lokalnymi i międzynarodowymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w celu dopilnowania, aby dowody zebrane podczas realizacji programów i doświadczenia pracujących dzieci były uwzględniane w procesie programowania ISWMR, w tym w procesie programowania odnoszącego się do Madagaskaru;

16. zaleca, aby Komisja nadal wspierała wdrażanie Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, zwalczała pracę dzieci i współczesne formy pracy przymusowej, a także chroniła obrońców praw człowieka za pośrednictwem programu tematycznego ISWMR na rzecz praw człowieka i demokracji;

⁽²³⁾ <https://www.un.org/development/desa/dpad/least-developed-country-category-madagascar.html>

⁽²⁴⁾ Nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”, 2017 r. <https://www.consilium.europa.eu/media/24011/european-consensus-for-development-st09459en17.pdf>

Czwartek, 13 lutego 2020 r.

17. wzywa UE jako główną orędowniczkę praw człowieka na świecie, by odegrała pierwszoplanową rolę, jeśli chodzi o eliminację pracy dzieci i podjęcie natychmiastowych i skutecznych działań w celu likwidacji pracy dzieci we wszystkich jej formach do 2025 r.;
  18. zaleca, aby w następnym planie działania UE dotyczącym demokracji i praw człowieka Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) nadała priorytet ochronie i wspieraniu praw dziecka oraz likwidacji pracy dzieci;
  19. zaleca ESDZ opracowanie następnego planu działania UE dotyczącego demokracji i praw człowieka przy konstruktywnym i rzeczywistym udziale organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji praw dziecka i samych dzieci;
  20. wzywa Komisję, aby zadbała o to, żeby przyszła strategia UE dla Afryki była podyktowana dążeniem do realizacji celów zrównoważonego rozwoju i obejmowała szerokie spektrum praw dziecka, a także aby w centrum tej strategii znalazło się wyeliminowanie pracy dzieci; zaleca, aby Komisja umieściła prawa dziecka w centralnym punkcie porozumienia zastępującego umowę z Kotonu;
  21. wzywa Komisję do opracowania kompleksowej strategii wdrażania Agendy 2030, której podstawowym celem byłaby eliminacja pracy dzieci; podkreśla konieczność pełnego wdrożenia zasady spójności polityki na rzecz rozwoju, zgodnie z art. 208 TFUE, i przyjęcia zasady „po pierwsze nie szkodzić” w dziedzinie praw dziecka; podkreśla w związku z tym, że należy włączyć walkę z pracą przymusową i pracą dzieci do wszystkich umów o partnerstwie gospodarczym zawieranych przez UE, w wiążących i możliwych do wyegzekwowania rozdziałach dotyczących zrównoważonego rozwoju, odzwierciedlających najwyższe standardy środowiskowe i społeczne, zwłaszcza w odniesieniu do pracy dzieci, zgodnie z zobowiązaniem przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen do polityki „zerowej tolerancji” wobec pracy dzieci;
  22. przypomina, że do głównych wyzwań stojących przed krajami rozwijającymi się należy przejście na kolejne ogniwa globalnego łańcucha wartości przez dywersyfikację gospodarczą, co wymaga uczciwych i prorozwojowych globalnych zasad handlowych; w związku z tym podkreśla, że UE powinna powstrzymać się od przyjmowania polityki handlowej, która wprowadza w umowach o partnerstwie gospodarczym ogólną zasadę zakazującą krajom rozwijającym się nakładania podatków wywozowych na surowce, o ile jest to zgodne z zasadami WTO; wzywa Komisję do aktywnego wspierania w WTO wielostronnych zasad zrównoważonego zarządzania globalnymi łańcuchami wartości, w tym obowiązku dochowania należytej staranności w łańcuchu dostaw;
  23. wzywa Madagaskar, aby w krajowych planach rozwoju uwzględniał osoby młode, aby przyjął mechanizmy służące zwiększeniu ich reprezentacji na wszystkich szczeblach decyzyjnych oraz przewidział konkretne i odpowiednie środki budżetowe na programy umożliwiające wszystkim młodym ludziom korzystanie z edukacji na poziomie podstawowym, średnim i wyższym;
  24. odnotowuje obecny przegląd małgaskiego kodeksu górniczego i wzywa rząd, aby priorytetowo potraktował kwestię przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, między innymi dotyczących norm społecznych i środowiskowych, godnej pracy i poszanowania ogólnie praw człowieka oraz praw dziecka, w oparciu o istniejące inicjatywy, takie jak inicjatywa na rzecz odpowiedzialnego wydobywania miki;
  25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Radzie Ministrów AKP-UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Południowoafrykańskiej Wspólnocie Rozwoju, Komisji Unii Afrykańskiej oraz rządowi Madagaskaru.
-